

ጭ56-2ጭ

”ለትግል የሚዳርጉን ሁኔታዎች”

(Challenges)

የሰውን የሕይወት አቅጣጫ ይለውጣሉ

(ካለፈው የቀጠለ)

ለ. ኢዮብ በመከራውና በችግሩ ወቅት “እግዚአብሔር ታማኝ ነው” የሚለውን እምነት እንደ ብርቱ “ትግል” በመቀበል እስከ መጨረሻው ጸንቶ ቆመ። ካጋጠመው የሕይወት ትግል ለመገላገል፣ ጓደኞቹ፣ እንዲሁም ሚስቱ ሳትቀር “እግዚአብሔርን ስደብና ሙት” ስትለው (ኢዮብ 2፥9)፣ ኢዮብ ግን “ሳይታገል” እንዲሁ እጁን መስጠትን አልመረጠም። በዚህ ምክንያት በትግሉ አሸናፊ በመሆን ከዚህ በፊት ካልደረሰበት የሕይወት ደረጃ መድረስ ቻለ። ያም ዕድገት፣ የራሱን ትንሽነት፣ የእግዚአብሔርን ትልቅነት፣ ማንነትና ኃይልነት በትክክል ማወቅ ነበር። “እኔ እስከ አሁን ስለ አንተ የማወቀው ሰዎች የነገሩኝን በመስማት ብቻ ነበር፤ አሁን ግን በዓይኖቼ አየሁ። ስለዚህ የተናገርሁት ነገር ሁሉ እኔን ራሴን አሳፍሮኛል፤ ከዚህም የተነሣ በዐመድና በትቢያ ላይ ተቀምጬ ንስሃ እገባለሁ” ይላል (ኢዮብ 42፥5-6)።

ሐ. ሙሴ የእስራኤልን ሕዝብ ከነበሩበት ከግብጽ የባርነት ሕይወት አውጥቶ ወደ ከነዓን እንዲያስገባ ከእግዚአብሔር ጥሪ ሲደርሰው (ዘጸአት 3፥10) በቀላሉ ሊወጣው የማይችለው ከባድ ገልፊነት እንደሆነ አውቆታል። እግዚአብሔር ወደ ትግሉ ሜዳ የጠራው በዕለታዊ ኑሮው ተዝናንቶና ተመቻችቶ ይኖር በነበረበት ወቅት ነበር (ዘጸአት 2፥21-22)። የሚሠራውን የዕለት ሥራውን ይወደው ስለነበር፣ ወደ ሌላ ሥፍራ ማሄድ ወይም ሌላ የኃላፊነት ሥራ መቀበል በወቅቱ ምርጫውና ፍላጎቱ አልነበረም። ይሁን እንጂ እግዚአብሔር በአዲስ ኃይልና በአዲስ ጥበብ አስታጥቆት ስለነበር (ዘጸአት 4፥1-5) የእግዚአብሔርን የትግል ጥሪ በመቀበሉ ወደሚቀጥለው የሕይወት ዕድገት ለመሸጋገር ፈቃደኛ ሆነ። መጽሐፍ ቅዱሳችን፣ ይህ ዓይነት ጥሪ ደርሷቸው ጥሪውን በተቀበሉ ሰዎች ታሪክ የተሞላ ነው። ያጋጠማቸው “ትግል” የሕይወታቸውን አቅጣጫ የለወጠ በመሆኑ፣ የነበራቸው አቋም እንደ መጀመሪያው አልነበረም።

“ትግልን” መቀበል ያሉበትን የተመቻቸ ሕይወት ትቶ መውጣትን ይጠይቃል። እያንዳንዳችን አዲስ “ትግልን” ለመለማመድ ፈቃደኞች በምሆን አንዳንድ ከባድ የሆኑ ለውጦችን በሕይወታችን ያደረግንባቸው ጊዜያዎች እንደነበሩ ትዝ ይለናል። እኔም በግሌ የሕይወቴን አቅጣጫ ሊያስለውጡ የቻሉ ብዙ የተለያዩ ውሳኔዎችን አስተላልፌአለሁ። ለምሳሌ ከሃያ ዓመት በፊት ቤተሰብ መሥርቼ ሁለት ልጆች ካፈራሁ በኋላ ወደ ትምህርት ዓለም ለመመለስ ስወስን፣ በወቅቱ ያ የሕይወቴን አቅጣጫ ሙሉ በሙሉ የሚለውጥ ከባድ እርምጃ ነበር። በዚህ ልገባበት በወሰንኩት ሕይወት ውስጥ ምን ዓይነት ችግርና እንቅፋት እንደሚያጋጥመኝ ምንም አላውቅም ነበር። ለትምህርት በሩ ሲከፈትልኝ ደስ ቢለኝም፣ በሌላ በኩል ግን በወቅቱ የተረጋጋውን ኑሮዬን ጥዬ መውጣት ለእኔ አዲስ የትግል ምዕራፍ ውስጥ መግባቴ ስለሆነ ፍርሃት ይሰማኝ ነበር። ይህንን “የትግል ምዕራፍ” ለመቀበልንና የሕይወቴን አቅጣጫ ለመለወጥ ፈቃደኛ ባልሆን፣ ትምህርት ቤት ገብቼ ለመቀሰም የቻልኩትን ዕውቀትና ጥበብ ለማግኘትና እንዲሁም አሁን የምሰጠውን መንፈሳዊ አገልግሎት ለመስጠት ባልቻልኩም ነበር። ያንን አቅጣጫ የን የሚያስለውጥ “አታጋይ ሁኔታ” በወቅቱ ባልቀበል፣ አስፈላጊውን ዕድገት ለራሴ መከላከል ይሆን ነበር። ቅመማ ቅመም የወጥን ጣዕም እንደሚያጣፍጥ ሁሉ አልፎ አልፎ “ለትግል የሚዳርጉን ሁኔታዎች” ሲያጋጥሙን በወቅቱ አይምሰለን እንጂ ሕይወታችንን የበለጠ ያጣፍጠዋል። ታዲያ በአሁኑ ወቅት እኔና እናንተ አዲስ “የትግል” ምዕራፍ ለመቀበል ዝግጁ ነን?

ሰው ጥቅም የሌለው “ለትግል የሚዳርጉት ሁኔታዎች” (Challenge) ሊያጋጥመው ይችላል። በቅርብም ሆነ በሩቅ ዕድገታችን የማያስደስታቸው አንዳንድ ሰዎች እንዳሉ መቀበል ከባድ አይሆንብንም። ሰው

ሁሉ ይወደናል፤ ሰው ሁሉ ስለ እኛ በጎ ነገር ይናገራል ብለን አናምንም። ሕይወታችንን ከሚገባው በላይ አስቸጋሪና ከባድ እንዲሆንብን የሚያደርጉብን እንዲሁም መንገዳችንን የሚያጠቡብን አንዳንድ ሰዎች ምንጊዜም እንደማይጠፉ ማወቅ አለብን። የሚያሳዝነው ግን፣ ብዙዎቻችን ይህን እያወቅን ጊዜያችንና ጉልበታችንን የሚያዳክሙትን ፍሬ ቢስ የሆኑትን “አታጋይ ሁኔታዎች” ተቀብለን በሕይወታችን የምናስተናግዳቸው መሆናችን ነው። ከያዝነው ዓላማ፣ ልንደርስበት ከምንፈልገው ግብ ወደ ኋላ ሊያስቀሩን የሚፈልጉትን “አታጋይ ሁኔታዎችን” ለይተን ማወቅ ይገባናል። የእርሱ ዋና ዓላማ እኛ መጥፎ መስለን እንድንታይ ማድረግና ጉልበታችንን ማዳከም ብቻ ነው። ይህን የሚያደርጉትም እኛን አሳንሰው፣ ራሳቸውን አተልቀው ለማሳየት ብቻ ነው። ይህንን እያወቅን ከእነርሱ ጋር ብንታገል፤ ዓላማ ለሌለው ነገር መልፋታችን ይሆናል።

አቅማችንን የሚፈትኑ ብዙ “ለትግል የሚዳርጉን ሁኔታዎች” በሕይወታችን ያጋጥሙናል። እነዚህ ሁኔታዎች የሚመጡት ከተለያዩ አቅጣጫ ነው። ይኸውም፣ ከቤተሰብ አካባቢ ከመሥሪያ ቤታችን፣ ሌላው ቀርቶ ከቤተ ክርስቲያንና ጌታን ከሚያውቁት ክርስቲያኖች አካባቢም ቢሆን ጤናማ የሆኑ “ለትግል የሚዳርጉን ሁኔታዎች” ሊመጡብን ይችላሉ። እንደዚህ ዓይነት “ለትግል የሚዳርጉን ሁኔታዎች” ሲያጋጥሙን እኔና እናንተ መጠየቅ ያለብን “በዚህ ውስጥ ታግዬ ባሽንፍ ለመሆኑ ምን አገኛለሁ?... እኔን የሚጠቅመኝና የሚሳዳኝ እምነት ላይ ነው?” ብለን ነው። ምንም ዓይነት ጥቅም የማናገኝበት መሆናችንን ካረጋገጥን የተዘርጉልንን “ለትግል የሚያደርጉንን ሁኔታዎች” ለመቀበል ፈቃደኞች አንሁን።

ብዙ ጊዜ ፍሬ ቢስ የሆኑ “ለትግል የሚዳርጉን ሁኔታዎች” ወደ እኛ የሚመጡት በግልጽ ሁኔታ አይደለም። ጥሩ ምሳሌ የሚሆነን በሁለት ወንድማማቾች፣ ማለትም በያዕቆብና በኤሳው መካከል የነበረው ትግል ነው (ዘፍጥረት 27፣34-36)። ሁለቱም የአባታቸውን ምርቃት ይፈልጉ ነበር። የአባቱን ምርቃት ለማግኘት ያዕቆብ የወሰደውን እርምጃ እናውቃለን። እዚህ ላይ በሁለቱ ወንድማማቾች መካከል ያለው ትግል ፍሬ ቢስ ትግል መሆኑን የምናየው፣ በዚህ ነጥብ ላይ ማንም አሸናፊና ተሸናፊ ስለሌለ ነው። በዘመናችንም በሁለቱ ወንድማማቾች መካከል ፋክክር እንዳለ፣ ልክ እንደዚሁ በሁለት ወይንም ከዚያ በላይ በሆኑ አገልጋዮች መካከልም ተመሳሳይ ፋክክርና ትግል የሚታይበትም ጊዜ አለ (1ኛ ቆሮ. 6፣7)። ራሳቸውን “አገልጋይ” ብለው የሚጠሩ፣ እንዲህ ዓይነቱ ትግል ውስጥ የገቡ ዋናው ዓላማቸው የእግዚአብሔርን መንግሥት ማስፋፋት፣ ነፍሳት እንዲድኑ ማደርግ ሳይሆን ራሳቸውን “ታላቅ አገልጋዮች” አድርገው ለሌሎች ማሳየት ወንድም ማቅረብ ብቻ ነው (1ኛ. ቆሮ. 3፣5-9)። ይህን በመሰለ “ለትግል በሚዳርጉን ሁኔታ” ውስጥ ራስን ማስገባት፣ ፍሬ ቢስ በሆነ ነገር ላይ ጉልበትን ማዳከምና ጊዜን ማጥፋት ይሆናል። አንዳንድ ሰዎች ደግሞ ትግላቸው ከአንድ ወይንም ከተወሰኑ ሰዎች ጋር ብቻ ሳይሆን በአካባቢያቸው ካለው ሁሉ ጋር ነው። “ለትግል የሚዳርጉ ሁኔታዎችን” ማየት ባይችሉም፣ ትግሉ አለ። ትግሉ በነርሱና “በዓለም መካከል” ነው፤ እንዲህ ዓይነት ትግል ውስጥ የሚገቡ ሁሉ ምንጊዜም ማሸነፍ አይችሉም። እኔና እናንተ በማይረባ “አታጋይ ሁኔታዎች” ውስጥ እንገኝ ይሆን? ራሳችንን ከሌሎች ጋር ስናወዳደር ለመሆኑ እኛ ማን ነን? ታግለን የምናሸንፈው ማንን ነው? አስፈላጊ ባልሆነ ትግል ውስጥ በመግባትና ራሳችንን በማዳከም የሌሎች መረጋገጫ ሆነን እንደሆነ ራሳችንን መጠየቅና መመርመር ያስፈልገናል።

“ለትግል የሚዳርጉ ሁኔታዎች” የሰውን ሕይወት ብርቱ ያደርጋሉ።

የእግር ኳስ መጫወት እወዳለሁ። ይሁን እንጂ ሰውነቴ በቂ ልምምድ ስለሌለውና በቀላሉ ስለሚደክመኝ ደስ ብሎኝ ለረጅም ጊዜ መጫወት አልችልም። ለረጅም ጊዜ ለመጫወት ብፈልግ ግን በየቀኑ መጠነኛ ሩጫ እየሮጥኩ ሰውነቴን ማፍታታትና ማንቀሳቀስ ይኖራብኛል። ይሁን እንጂ ጊዜዬን ይሻማብኛል ብዬ በማሰብ በቂ የሰውነት እንቅስቃሴ ልምምድ ካላደርግሁ ብርቱ ተጫዋች መሆን አልችልም። ሰውነቴን ማንቀሳቀስ ለጤንነቴ ጥሩ መሆኑን ማወቅ ብቻ አይበቃም፣ ጊዜ ወስጄ ራሴን ማለማመድ ይገባኛል። “ለትግል በሚዳርጉን ሁኔታዎች” ውስጥ ማለፍ ሰውነትን እንደማቀሳቀስ ይቆጠራል። በሕይወታችን ምንም ዓይነት “አታጋይ ሁኔታ” ካላጋጠመን ፍጹም “ዝም” ያለ ሕይወት ውስጥ መኖር እንጀምራለን። በዚህ ዓይነት ለረጅም ጊዜ ከቆየን ኑሮ ጣዕም የሌለበትና አሰልፎ ይሆንብንና ከዚህ ዓለም በቶሎ ለመሰናበት እንመኛለን። በአሁኑ ወቅት የሕይወታችንን አቅጣጫ ሊያስለውጡንና ሊያሳድጉን በሚችሉ “ለትግል በሚዳርጉን ሁኔታዎች” ውስጥ እያለፍን ይሆን? ያጋጠመን “አታጋይ ሁኔታ” ከባድነቴን ተገንዝበን ከዚያ ሁኔታ ለመውጣት የምንሞክር ከሆነ፣ ያኔ ያለንበት “አታጋይ ሁኔታ” ትክክለኛ መሆኑን እርግጠኞች እንሆናለን። አዲስ “የትግል ሕይወት” ሲያጋጥመን ትግሉን ላለመቀበል የምንጮህበትና የምንፈራገጥበት ጊዜ አለ (2ቆሮ. 12፣8-10)። መጨረሻው ጥሩ መሆኑን ብናውቅም፣ ከዚያ ለመድረስ የምናልፍበትን ሕይወት በግልጽ ስለማናውቅ “ትግሉን” መቀበል በጣም ያዳግተናል። “ለትግል የሚዳርጉን ሁኔታዎችን” መቀበል ስንል፣ “የማይቻለውን ነገር” በቀላሉ ማድረግ እንችላለን ማለት አይደለም። ጴጥሮስ ኢየሱስን “በውሃ ላይ እንድራመድ እዘዘኝ” (የማቴ. 14፣28) ሲለው አንዳንዶች ከዳር ሆነው “አርፊህ ተቀመጥ፤ ሰው በውሃ ላይ መራመድ አይችልም፤ ይሄ ከተፈጥሮ ሕግ ውጪ ነው” ሳይሉት እንዳልቀሩ

እንገምታለን። ጴጥሮስ በውሃ ላይ ለመራመድ ምክንያት የሆነው ምን ይሆን? “መርከቡ ውስጥ ቢቆይ አደጋ ያጋጥመኛል ብሎ ፈርቶ ይሆን? ወይንስ ከዚህ በፊት ያላደርገውን ለማድረግ ያጋጠመውን “አታጋይ ሁኔታ” ለመጠቀም ፈልጎ ነው? በውሃ ላይ መራመድ በእምነት ማደርግ መሆኑ ተገንዝቧል። ልክ እንደ ጴጥሮስ እኛም በሕይወታችን ካለንበት “ከተመቻቸ ጀልባ” በግድ መውጣት የሚያስፈልገን ጊዜ አለ። “ለትግል በሚዳርጉን ሁኔታዎች” ውስጥ ማለፍ ዕድገት ነው።

በሕይወታችን በቀላሉ ልንይዛቸውና ልንደርስባቸው የምንችላቸው፣ ከነርሱ ዘንድ ለመድረስ ረጅም ጊዜና ትግልን የሚጠይቁን ነገሮች አሉ። በሕይወታችን የምንፈልጋቸው ነገሮች ሁሉ አጠገባችን ያሉ አይደሉም፣ አንዳንዶቹ ከተራራው ባሻገር ራቅ ብለው የሚገኙ ናቸው። ስለዚህ እነዚያን ለመያዝ ከፈልገን “እጆቻችንን የግድ መዘርጋት” ይገባናል (ፊልጵ. 3፣13)። ያንን ለማድረግ ምሽታችንን ለጊዜ መስዋዕት ማድረግ አለብን። ያ ብቻ ሳይሆን ጊዜያዊ ጉዳትም ቢኖርበት ለመቀበል ፈቃደኞች መሆን ይገባናል። “ጊዜያዊ ትግል” ዘላቂነት ያለውን ትርፍ ያስፈልገኛል። ብዙ ጊዜ ግን በትግል ውስጥ ሳናልፍ በመጨረሻ ላይ የሚገኘውን ጥቅም (ትርፍ) ብቻ ለማግኘት እንመኛለን። የእግዚአብሔር ቃል ግን “በሩጫ የሚወዳደር ሰው በደንቡ መሠረት ካልተወዳደረ የአሸናፊነት ሽልማት አያገኝም” በማለት ያስጠንቅቀናል (2ኛ. ጢ.ሞ. 2፣3)። “ለትግል የሚዳርጉን ሁኔታዎች” ዋጋ ባላቸው ነገሮች ሕይወታችን እንዲሞላ ያደርጋሉ። ወደፊት እንድንራመድ የሚያደርጉንም እነርሱ ናቸው። ይሁን እንጂ ትግል የማይወድ ሰው፤ በዕድገት ውስጥ ያለውን ትርፍ አያገኝም። የሁላችንም “ትግል” ተጨባጭና ግልጽ ለሆነ፣ የግል ሕይወታችንን በቀጥታ ለሚነካ ነገር መሆን ይገባዋል። “ሰውን ሁሉ ለመውደድ” የምናደርገው ትግል ጥሩ ቢሆንም ይቻላል ወይንም ይሆናል ብሎ ማመን ግን በጣም አስቸጋሪ ነው። በጠቅላላው “ሰውን ሁሉ እውዳለሁ” ከማለት ይልቅ በሕይወታችን “እሾህ” የሆኑብንን አንድም ሆነ ሁለት ሰዎች ለይቶ በማውጣት እነርሱን ለመውደድ መሞከር ያ “ለትግል የሚዳርጉን ሁኔታ” ቢሆንም ውጤቱን በተጨባጭ ሁኔታ መመዘን ያስችላል።

“ለትግል የሚዳርጉን ሁኔታዎች” በወቅቱ ደስ ብሎን የምንመርጠው ነገር ባይሆንም፣ መጨረሻ ላይ ዕድገትን ሊሰጠን ስለሚችል ሳናገራመርም ልንቀበለው ይገባል። አንድ ጊዜ አንዲት ልጅ ወድቃ ጉልበቷ ሲላላጥ፣ እያለቀሰች እናቷን “እማዬ! ዓለም ሁሉ ምሽት ያለው ትራስ የተነጠፈበት ቢሆን ኖሮ እኮ ግሩም ይሆን ነበር!” አለችት ይባላል። እናትየዋም ስትመልስ፣ “ጥሩ አይሆንም ነበር፤ ምክንያቱም ጠነካራ እንድንሆን የሚረዳን ነገር አናገኝም ነበር” አለችት። ሁላችንም የማይገባ ራሳችንን የማሻሻል ችሎታና ዝንባሌ አለን። ራስን ማሳደግ ወይንም ማረም ረጅም ጊዜ የሚፈጅና ከፍተኛ ዋጋ የሚያስከፍል ነው፤ ይሁን እንጂ መጨረሻ ላይ ሽልማት ስለሚያሰጠን አንጠላውም። ጠነካራ ባህሪ ያላቸው ሰዎች “ጠነካራ” መሆን የቻሉት የሚጠይቀውን ዋጋ ለመክፈል ፈቃደኞች በመሆናቸው ብቻ ነው። አማኝ “አታጋይ ሁኔታ” የሕይወቱን አቅጣጫ እንዲያስለውጠውና እንዲያሳድገው ከፈለግ የሚከተላቸው የተለያዩ “ሥነ-ሥርዓቶች” (disciplines) ያስፈልጉታል። ከብዙዎቹ መካከል ሦስቱን ከዚህ ቀጥሎ እንመልከታለን።

ሀ. ቀጥተኛ አመለካከት (perspective) እንዲኖረው ርሱን ማለማመድ አለበት።

ቀጥተኛ አመለካከት ወይንም አስተያየት ለመንፈሳዊ ሕይወታችንም ሆነ ለምድራዊ ኑሮአችን ዕድገት አስፈላጊ ከሆኑት ነገሮች መካከል አንደኛው ነው። አዕምሮው በተቃራኒ ሀሳብ ብሻ የተሞላ ሰው፣ “በበታችንት ስሜት” ስለሚጎዳ ራሱን ከዚህ መጥፎ ልማድ ለማላቀቅ ከፍተኛ ጥረት ማደረግ ይገባዋል። “አታጋይ ሁኔታ” ባጋጠመው ጊዜ ሁሉ “እግዚአብሔር እኔን አይወደኝም! ሰዎች እኔን አይቀበሉኝም፤ ብዙ ትግል የሚበዛብኝ በዚህ ምክንያት ነው” እያለ ኑሮውን የሚያጨልም ሰው፣ በሕይወቱ በማይገባ ፈንታ እያነሰ ሲመጣ ይታያል። ሰው ብቻውን የሚሸከመው ሸክም፣ ብቻውን የሚታገለው ትግል በግሉ የሚሠራቸው ሥራዎች የሚወስዳቸው ጎላፊነቶች የሚያቃላቸው ችግሮች የሚወጣቸው እንቅፋቶች አሉ። ከርሱ በቀር ሌላ ሰው መፍትሄ ሊያገኝላቸው የማይችላቸው ነገሮች አሉ። ይህንን ለመረዳት ትክክለኛ አመለካከት እንዲኖረው ያስፈልጋል። የሚያጋጥመውን “አታጋይ ሁኔታ” ሁሉ አጨልሞ በማየት ፈንታ ለዕድገቱ የመጣ መልካም ዕድል እንደሆነ አድርጎ ሊጠቀምበት ይገባል (2 ቆሮ. 6፣5-7)።

ለ. ትዕግስትን መለማመድ አለበት።

ሰው ራሱን ዘለቅ ብሎ መመልከት ይገባዋል። በውስጡ የተፈጠረውን “ሁከት” ለማረጋጋት ትዕግስትን መለማመድ ያስፈልገዋል። ብዙ ጊዜ ፈረሶች በእእንዳድንድ ምክንያት ሲረበሹ የፈረሶቹ ባለቤት ፍየል ፈልጎ በማምጣት በመካከላቸው እንዲገኝ ያደርጋል። የፍየሉ መገኘት ፈርሶችን ያረጋጋቸዋል። ሰውም ራሱን ትዕግስት እንዲኖረው ሲያለማምድ ሕይወቱ ከሁከት ነጻ ይሆናል። “የሚያታግል ሁኔታ” የሰውን የሕይወት አቅጣጫ እንዲለውጥና እንዲያሳድገው ከተፈለገ፣ ትዕግስትን መለማመድ ያስፈልጋል። ጳውሎስ ጢሞቴዎስን ሲመክረው “አንተም የኢየሱስ ክርቶስ መልካም ወታደር በመሆን መከራን በትዕግሥት ተቀበል” (2ጢ.ሞ. 2፣3) ይለዋል።

ሐ. መንፈስ ጠንካራ (persistent) ለመሆን ራሱን ማለማመድ አለበት።

በዚህ ዓለም የመኖሪችን ዋና ዓላማና ምክንያት፣ ፈጣሪዎችንን ለማገልገል ብቻ ነው። እርሱንም ማገልገል የምንችለው ያልተቆጠበ ጥረት ያደርገን እንደሆነ ብቻ ነው። ብዙ ትግሎችና እንቅፋቶች ያለማቋረጥ ያጋጥሙናል። ታዲያ “ተሸንፎ እጅ መስጠት” የመንፈስ ጠንካራነት ጎዳና አለመሆኑን ሁላችንም እናውቃለን። በውሃ ዋና ውድድር የአሎምፒክ የወርቅ መዳልያ ካገኙት ዋናተኞች መካከል አንዱ አሜሪካዊው ዳን ሾላንደር አሸናፊ እንዲሆን ያስቻለው ምክንያት ምን እንደሆነ ተጠይቅሮ ሲመልስ፣ “በየግዜው ከተለያዩ ሰዎች የሚቀርብልኝን ግብዣ ሁሉ ብቀበል ኖሮ፣ የኮሌጅ ትምህርቴን ሳልጨርስ አቋርጬ እንደምወጣና መዋኘት እስከሚያቅተኝ ድረስ ሰውነቴ ይወፍር ነበር። እኔ እንደማየው ከሆነ የመዋኛው ሥፍራ የተሞላው በውሃ ሳይሆን በእኔ ላብ ነው” አለ። “በአታጋይ ሁኔታ” ውስጥ ስናልፍ አሸናፊዎች ሆነን ለመውጣት ከሚያስችሉን ምክንያቶች መካከል አንደኛው ራሳችንን መንፈስ ጠንካራ ማድረግ ነው።

.....

በሚቀጥለው ክፍል እስክንገናኝ፣ የጌታ ጸጋና ሰላም ከሁላችን ጋር ይሁን።